

Nr 63

Av herr **Carlsson, Eric**, och herr **Jonasson**, om avskaffande av den särskilda licensen för bilradio.

I motion I: 68 till 1959 års riksdag hemställdes, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om sådan ändring i kungörelsen om innehav av radiomottagningsapparat, att, när radiolicens finnes inom hushåll, särskild licens ej erfordras för innehav av bilradiomottagningsapparat.

I sitt utlåtande över motionen anförde allmänna beredningsutskottet (utl. nr 5), att Kungl. Maj:t uppdragit åt telestyrelsen att utreda frågan om befrielse i vissa fall från licensavgift för radiomottagningsapparat samt att därvid även de förslag som framfördes i motionen skulle bli föremål för prövning inom utredningen. I avvaktan på utredningens förslag föranledde motionen icke någon riksdagens åtgärd.

Den av utskottet åberopade utredningen överlämnades till Kungl. Maj:t den 24 oktober 1959. Telestyrelsen förordade därvid bl. a. att den nuvarande skyldigheten att inneha särskild licens för bilradiomottagningsapparat skulle upphöra från den 1 juli 1960.

Telestyrelsens framställning har avstyrkts av Sveriges radio, främst med hänsyn till de ekonomiska konsekvenser förslaget skulle medföra. I statsverkspropositionen för år 1960 har Kungl. Maj:t för sin del följt Sveriges radio och avstyrkt telestyrelsens förslag.

Av vad som anförts framgår, att det är enbart ekonomiska skäl, som motiverat Sveriges radios och Kungl. Maj:ts förslag att bibehålla den särskilda bilradiolicensen. Mot detta kan anföras en rad synpunkter, som talar för att särskild bilradiolicens *ej* bör uttagas. Principen för de nuvarande licensbestämmelserna är i stort, "ett hushåll — en radiolicens". Enligt 3 § i K K den 23 maj 1958 (nr 231) angående rätt att inneha radiomottagningsapparat gäller:

Tillstånd erfordras för varje radiomottagningsapparat, dock att tillstånd berättigar till innehav av mer än en apparat av det slag tillståndet avser i följande fall.

1. Innehavare av tillstånd äger att på detsamma i bostad, som disponeras av honom, innehava mer än en radiomottagningsapparat, avsedd att brukas av honom själv, hans familj eller övriga till hans hushåll hörande medlemmar. Såsom hushållsmedlem skall därvid räknas jämväl inneboende, som helt är i hushållets kost.

Vid användning av apparat utanför bostaden gäller följande:

7. Radiomottagningsapparat må av innehavaren, hans familj eller övriga

till hans hushåll hörande medlemmar nyttjas i av honom disponerad bostad samt tillfälligt utanför bostaden, exempelvis på en utflykt. — — —

Bilen har i allt större utsträckning blivit en nödvändighetsartikel, något som allt vanligare ingår i familjens utrustning. Det gör att man bland bilägarna har svårt att förstå, varför bilen skall vara undantagen från principen "ett hushåll — en radiolicens". Man får ha radioapparat i både vinter- och sommarbostad på samma licens. Man får ha flera apparater inom samma hushåll — utom när man kommer till bilen. För många, inte minst med hänsyn till Sveriges radios motiv för den särskilda bilradiolicensen, ter sig de nuvarande bestämmelserna som en beskattning av bilens utrustning.

Förekomsten av de portabla apparaterna, som ökat kraftigt, gör också att de särskilda bilradioapparaterna kommer att minska i antal, ett förhållande som också framgår av telestyrelsens tidigare nämnda utredning. För dessa portabla apparater erfordras nämligen ingen särskild licens om de tillfälligtvis och *ej* huvudsakligen utnyttjas i bilen. Att här uppstår svårbedömda gränsdragningsfall torde vara utom alla tvivel.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att särskild bilradiomottagningslicens *ej* skall erfordras efter den 1 juli 1960, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig författningsändring.

Stockholm den 22 januari 1960

Eric Carlsson

i Norrhyttan

Bertil Jonasson